

Niels J.S. Krog

Pensioneret tjenestemand
Nørremarksvej 160, 7120 Vejle Ø – 61713146 – nordbo2@gmail.com

Vejle 18. oktober 2016

Til Alle folketingsmedlemmer

Det er på tide, at Folketingets medlemmer viser det mod, man som vælger må forvente af folkevalgte, når en samfundsvigtig sag har verseret længe nok til, at folkevalgte har kunnet danne sig indtryk af, hvad meningsdannelsen i samfundet er.

Flere uafhængige opinionsundersøgelser har vist, at der er et massivt flertal i befolkningen gående ud på, at aktiv dødshjælp skal være mulig i Danmark under en eller anden form.

Jeg har bemærket, at der er folketingsmedlemmer, der ikke har ønsket at offentliggøre deres personlige holdning til spørgsmålet, hvilket jeg synes er højst kritisabelt i en samfundsmæssig sag af så stor betydning. – At der er folketingsmedlemmer, der ikke vil tage stilling/ansvar er helt utilstedeligt og uacceptabelt.

Jeg har som vælger taget stilling til spørgsmålet og deltaget i debatten for og imod, og er gennem de sidste ca. 25 år blevet mere og mere sikker på, at min holdning er, at en person, der er blevet erklæret uhelbredelig syg og har en sygdom, der påfører patienten et livsforløb med så stort tab af livskvalitet, at livet efter patientens egen mening ikke er værd at leve, skal have ret til at dø på en etisk og samfundsmæssig god måde med hjælp fra en læge, som frivillig påtager sig denne sidste behandling, som det må anses at være, når det er patientens sidste mulighed for at blive befriet fra sine lidelser grundet en uhelbredelig sygdom.

Jeg deltager i debatten, hvor jeg kan komme til det, og læser gerne alle indlæg i debatten for eller imod, men jeg får sværere og sværere ved at se det realistiske i modstandernes argumenter. En af de mest brugte argumenter for modstanderne er, at mennesker ikke må slå ihjel. – Nej, ikke når der er tale om en kriminel handling. Det er jo netop derfor Folketinget skal træffe beslutning om, at det er lovligt som en sidste behandling, at udfri en uhelbredelig syg fra et uværdigt og pinefuldt livsforløb. – Det er altså også ulovligt at begå selvmord, så det burde måske også være ulovligt at fastholde et menneske i et uværdigt liv.

Politikere har ofte travlt med at lovgive for at kontrollere samfundsnormer, men i tilfældet aktiv dødshjælp har politikere i Danmark ikke kontrol med noget som helst fordi, man ikke tager stilling og lovgiver om, hvordan og hvornår det skal være tilladt. Derfor tiltager enkelt individer under ukontrollerede former selv kontrollen over situationen ved selvmord, som ofte kommer til at involvere helt uvedkommende personer på en for dem meget ubehagelig måde, eller ved at tage til et land, hvor man har taget stilling og tilladt aktiv dødshjælp, og der få den sidste hjælp.

Troende mennesker bruger ofte argumentet, at mennesker ikke skal gøre sig til herre over liv eller død. – Til det er blot at sige, at der formentlig ikke er et eneste sted i verden, hvor dødsstraf på et eller andet tidspunkt ikke har været en del af straffemulighederne i retspolitikken. – Noget andet er, at jeg ikke rigtig kan finde ud af, hvem der egentlig sætter sig til dommer over liv eller død i spørgsmålet om aktiv dødshjælp. Ud fra mediernes deltagelse i sagen omkring netop afdøde Mathilde Gersby fortæller hendes mand, at de havde overvejelser om, hvorvidt de skulle have børn, hvilket de ikke ønskede, hvis Mathildes sygdom var arvelig. Da dette ikke var tilfældet, valgte de at få deres i dag 11 årige søn. De valgte altså at sætte et liv i verden, men kunne altså have valgt et liv fra, hvis der havde været risiko for, at deres barn ville arve sygdommen.

Lægeforeningen og sygeplejerskernes forening er ifølge modstandernes selvbestaldede tals kilde Kristlig Dagblad også imod aktiv dødshjælp, men de har ikke noget imod at fortælle den uhelbredeligt syge, at vedkommende skal dø, for lægevidenskaben kan ikke gøre mere for dem. Den slags holdninger er efter min mening hykleriske.

Konklusionen er altså, at vi som mennesker allerede i dag vælger, om andre skal leve eller dø. Er

det så ikke på alle måde etik eller rimeligt, at man også har ret til at vælge sit eget liv fra, hvis man ikke længere kan holde ud at leve. - Hvorfor er det kun andre end en selv, der lovligt skal bestemme, om man skal leve eller dø? -

Jeg har som politiassistent i 35 år set adskillige, der har taget deres eget liv eller er blevet fundet døde af forskellige årsager, efter at have levet og frem for alt er døde under højst uværdige og uetiske forhold.

Jeg har ofte stillet ovennævnte som spørgsmål til moddebattører, men faktisk aldrig modtaget noget reelt svar på det.

Jeg synes i det hele taget af modstandernes argumentation mere drejer sig om dem selv, hvor stort set alle tilhængernes argumenter drejer sig om patientens rettigheder. Læger kan f.eks. sige, at man ikke vil tage et andet menneskes liv, men de glemmer, at de faktisk allerede gør det i behandlingens navn, når de giver så meget smertestillende, at de ved, det forkorter patientens liv.

Mit udgangspunkt er jo, at enhver har ret til at bestemme over sit eget liv og dermed også om man vil leve. Hvis der er enighed om, at en person selv bestemmer over sit liv, selv om selvmord er ulovligt, er det altså spørgsmålet om, om modstanderne af aktiv dødshjælp er så menneskelige og etiske, at de trods alt mener, at det er mest etisk og moralsk rigtigt, at man giver et menneske lov og ret til at dø på lovlig vis.

Med venlig hilsen,

Niels J. Kroq